

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-165(51)/11/12/KW/BZ

Warszawa, dnia 3 sierpnia 2012 r.

DECYZJA DNR-1/88/2012

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z póź. zm.) oraz art. 33a ust. 2 pkt 2) oraz art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego w przedmiocie wniesionego przez przedsiębiorcę HURTIMEX S.A. z siedzibą w Łodzi wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) nr DNR-1/36/2012 z dnia 4 kwietnia 2012 r., Prezes UOKiK utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 25 kwietnia 2012 r. przedsiębiorca HURTIMEX S.A. z siedzibą w Łodzi, zwany dalej „stroną postępowania”, złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/36/2012 z dnia 4 kwietnia 2012 r. w zakresie nałożenia kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa (pkt 2 rozstrzygnięcia).

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, iż przedsiębiorca HURTIMEX S.A. z siedzibą w Łodzi wprowadził na rynek produkt niespełniający ogólnych wymagań bezpieczeństwa, tj. bluzę 46949 i nałożył na tego przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 15 000 zł na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzuciła decyzji Prezesa UOKiK naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, w zw. z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Strona postępowania wskazała, iż naruszenie ww. przepisów

postępowania polegało na braku weryfikacji oświadczenia przedsiębiorcy MIRAFO sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi (wykonawcy bluz) wskazującego na to, iż nadruki na kwestionowanych bluzach zostały wykonane przez przedsiębiorcę UNIKOLOR z siedzibą w Łodzi, który został wskazany jako wykonawca nadruków przez stronę postępowania, co doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego, ponieważ w rzeczywistości strona postępowania jako sugerowanego w zamówieniu wykonawcę nadruków wskazała „*F-mę NORD SUN Pan Bartosz Szajna*”. Strona postępowania wskazała, że wykonawca bluz samodzielnie i bez konsultacji ze stroną postępowania podjął decyzję o przekazaniu bluz w celu wykonania nadruków przedsiębiorcy UNICOLOR z siedzibą w Łodzi. Ponadto, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania wywodzi, iż gdyby wykonawca bluz zastosował się do jej sugestii dotyczącej wskazanego przez nią wykonawcy nadruków, którym zgodnie z przedłożonymi dowodami, tj. zamówieniami nr 1/2009 i nr 4/2009 miała być „*F-ma NORD SUN Pan Bartosz Szajna*”, bluzy 46949 byłyby produktami bezpiecznymi z uwagi na fakt, iż ww. przedsiębiorca stosuje farby dobrej jakości. Na dowód powyższego strona postępowania przekazała certyfikaty ECO-PASSPORT nr ZHXA 048363 i nr ZHXA 048134 wystawione przez TESTEX AG, Swiss Textile Testing Institute z siedzibą w Zurychu dla angielskiego przedsiębiorcy „Fujifilm Speciality Ink Systems Ltd” z siedzibą w Kent.

Biorąc pod uwagę fakt, iż oświadczenie z dnia 30 listopada 2011 r. złożone przez wykonawcę bluz zaprzeczało twierdzeniu strony postępowania, które zostało poparte materiałem dowodowym przekazanym organowi nadzoru we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, pismem z dnia 10 maja 2012 r. Prezes UOKiK wezwał wykonawcę bluz do zajęcia stanowiska w tej sprawie i przekazania dowodów, które potwierdziłyby prawdziwość deklaracji, że to firma UNICOLOR z Łodzi została wskazana przez stronę postępowania jako wykonawca nadruków.

Ponadto, z uwagi na fakt, iż przedłożone przez stronę postępowania certyfikaty ECO-PASSPORT nr ZHXA 048363 i nr ZHXA 048134 zostały wystawione przez przedsiębiorcę TESTEX AG, Swiss Textile Testing Institute z siedzibą w Zurychu dla angielskiego przedsiębiorcy „Fujifilm Speciality Ink Systems Ltd” z siedzibą w Kent, pismem z dnia 10 maja 2012 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż nie dostrzega związku pomiędzy ww. certyfikatami a jakością usług świadczonych przez „*F-mę NORD SUN Pan Bartosz Szajna*”, który zgodnie z twierdzeniem strony miał być wykonawcą nadruków. Mając na względzie powyższe, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia, na jakiej podstawie uznała, iż ww. certyfikaty potwierdzają bezpieczeństwo farb stosowanych przez „*F-mę NORD SUN Pan Bartosz Szajna*”. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o doprecyzowanie, w jaki sposób weryfikuje jakość usług świadczonych przez wykonawcę nadruków oraz w jaki sposób sprawdza bezpieczeństwo wprowadzanych na rynek produktów zawierających nadruki, w tym wypadku bluz 46949. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania

adresu i firmy, pod jaką prowadzi działalność gospodarczą pan Bartosz Szajna, gdyż w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (CEIDG) nie odnalazł takiego przedsiębiorcy.

Pismem z dnia 22 maja 2012 r. wykonawca bluz, tj. przedsiębiorca MIRAFO sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi oświadczył, iż w wyniku szczegółowego zbadania dokumentacji handlowej i księgowej ustalił, że pismem z dnia 30 listopada 2011 r. przekazał organowi nadzoru błędną informację co do przedsiębiorcy, który wykonywał nadruki na bluzach. Zadeklarował, iż - zgodnie z twierdzeniem strony postępowania i zamówieniami nr 1/2009 i 4/2009 z dnia 17 kwietnia 2009 r. - wykonawcą nadruków rzeczywiście była „*F-ma NORD SUN Pan Bartosz Szajna*”. Na dowód powyższego twierdzenia przedsiębiorca przedłożył materiał dowodowy w postaci zamówień 1/2009 oraz 4/2009 z dnia 17 kwietnia 2009 r., fakturę VAT, jaką przedsiębiorca Bartosz Szajna wystawił wykonawcy bluz (nr 211/2009 z dnia 27 lipca 2009 r.) oraz wydruki z korespondencji e-mailowej z wykonawcą nadruków oraz stroną postępowania.

Pismem z dnia 25 maja 2012 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż „*F-ma NORD SUN Pan Bartosz Szajna*” stosuje do wykonywania nadruków farby, na które zostały wystawione certyfikaty ECO-PASSPORT nr ZHXA 048363 i nr ZHXA 048134, potwierdzające bezpieczeństwo farb. Strona postępowania podtrzymała swoje twierdzenie, iż gdyby przedsiębiorca MIRAFO sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi zlecił wykonanie nadruków ww. przedsiębiorcy, wówczas użyte zostałyby farby gwarantujące bezpieczeństwo, a w konsekwencji produkt spełniałby ogólne wymagania bezpieczeństwa. Strona postępowania wskazała ponadto, że będąc w przekonaniu, iż nadruki na bluzach zostały wykonane przez „*F-mę NORD SUN Pan Bartosz Szajna*”, stosującą zgodnie z jej oświadczeniem ww. certyfikaty, nie widziała dodatkowej potrzeby weryfikacji bezpieczeństwa kwestionowanych bluz. Strona postępowania potwierdziła, iż pełna nazwa przedsiębiorcy, którego wskazała jako wykonawcę nadruków to „NORD SUN GRAF” Jerzy Szajna, Bartosz Szajna z siedzibą w Łodzi.

Pismem z dnia 29 maja 2012 r. wykonawca bluz, tj. przedsiębiorca MIRAFO sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi – w uzupełnieniu pisma z dnia 22 maja 2012 r. – przekazał Prezesowi zlecenie produkcyjne z dnia 12 marca 2012 r., pochodzące od strony postępowania i wskazujące na fakt, iż w 2009 r. firma UNICOLOR była wykonawcą nadruków na produktach wykonywanych dla strony postępowania. Przedsiębiorca MIRAFO sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi oświadczył, iż powyższe okoliczności były przyczyną błędnego poinformowania Prezesa UOKiK co do podmiotu wykonującego nadruki na produktach. Jednocześnie wykonawca bluz wskazał, iż ww. dowód nie dotyczy zlecenia wykonania bluz 46949, gdyż zgodnie z dyspozycją strony postępowania wykonawcą nadruków była firma „*F-mę NORD SUN Pan Bartosz Szajna*”.

W piśmie z dnia 12 czerwca 2012 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawem do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z dnia 18 czerwca 2012 r. strona postępowania zwróciła się do Prezesa UOKiK z prośbą o przekazanie jej kserokopii materiału dowodowego przekazanego przez przedsiębiorcę MIRAFO sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi.

Pismem z dnia 26 czerwca 2012 r. Prezes UOKiK - zgodnie z żądaniem strony postępowania - przekazał jej dowody złożone do akt przez wykonawcę bluz.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, dotyczącego stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ I instancji, uzupełnionego o nowe okoliczności faktyczne, pominięte przez organ I instancji, jak i te okoliczności faktyczne, które po wydaniu decyzji przez organ I instancji uległy zmianie oraz te, które w świetle zmienionych przepisów prawa mają znaczenie prawne (wyrok NSA z 28 lipca 2000 r., V SA 102/00).

Funkcją odwołania, które w przypadku spraw rozpatrywanych przez Prezesa UOKiK ma formę wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jest doprowadzenie do kontroli decyzji organu pierwszej instancji.

Strona postępowania zaskarżyła pkt 2 rozstrzygnięcia decyzji nr DNR-1/36/2012 z dnia 4 kwietnia 2012 r. w zakresie nałożenia na nią kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. W związku z tym, Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania dokonał ponownej analizy zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego w zakresie objętym zaskarżeniem, a w szczególności wziął pod uwagę stanowisko strony postępowania oraz przywołane przez nią argumenty oraz przedłożone dowody, jak również dowody przekazane przez wykonawcę bluz i nie dopatrywał się w prowadzonym wcześniej postępowaniu uchybień, które powinny skutkować uchyleniem lub odstąpieniem od ukarania przedsiębiorcy HURTIMEX S.A. z siedzibą w Łodzi lub obniżeniem wysokości nałożonej na niego kary.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, iż strona postępowania wprowadziła na rynek produkty niespełniające ogólnych wymagań bezpieczeństwa, tj. bluzy 46949 i nałożył na nią karę pieniężną na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Bluzy zostały zakwestionowane z uwagi na fakt, iż w pomarańczowym nadruku umieszczonym na produktach wykryto obecność ołowiu, który zgodnie z załącznikiem nr 11 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie

bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. Nr 81, poz. 743 z późn. zm.) nie może być stosowany w produktach włókienniczych.

Strona postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dowodziła, iż przedsiębiorca MIRAFO sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi (wykonawca bluz) podjął decyzję o wyborze innego wykonawcy nadruków na bluzach niż ten, który był sugerowany przez stronę postępowania. Na dowód powyższych okoliczności strona postępowania przedłożyła zamówienie nr 1/2009 i 4/2009 z dnia 17 kwietnia 2009 r., z których wynikało, iż nadruki na 1834 egzemplarzach bluz ma wykonać „*F-ma NORD SUN Pan Bartosz Szajna*”. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, strona postępowania twierdziła, iż gdyby wykonawca bluz zastosował się do wskazania na zamówieniu co do wyboru wykonawcy nadruków, to bluzy nie zawierałyby ołowiu, a zatem byłyby produktami bezpiecznymi. Na dowód dobrej jakości usług świadczonych przez „*F-mę NORD SUN Pan Bartosz Szajna*”, strona przedstawiła certyfikaty nr ZHXA 048363 oraz nr ZHXA 048134, wystawione przez szwajcarski instytut TESTEX AG dla angielskiego przedsiębiorcy FUJIFILM SPECIALITY INK SYSTEMS Ltd.

Odnosząc się do zarzutów powołanych przez stronę postępowania, Prezes UOKiK - po przeprowadzeniu uzupełniającego postępowania dowodowego - stwierdza, iż należy je uznać za nieuzasadnione. W toku niniejszego postępowania jego strona dowodziła, iż konsekwencją wykonania bluz przez innego przedsiębiorcę niż przez nią wskazany na zamówieniu było niespełnianie ogólnych wymagań bezpieczeństwa przez produkty. Strona postępowania twierdziła, że gdyby nadruki wykonała firma wskazana przez nią w zamówieniu, produkty byłyby bezpieczne z uwagi na stosowanie przez tę firmę farb dobrej jakości.

W toku niniejszego postępowania, zarówno strona postępowania, jak i wykonawca bluz, tj. przedsiębiorca MIRAFO sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, przedłożyli materiał dowodowy w postaci zamówień 1/2009 oraz 4/2009 z dnia 17 kwietnia 2009 r., wskazujący na to, iż nadruki na bluzach powinny być wykonane przez „*F-mę NORD SUN Pan Bartosz Szajna*”. Dowody te Prezes UOKiK uznał za wiarygodne i potwierdzające okoliczność wykonania nadruków na bluzach przez ww. podmiot. Ponadto, wiarygodność ww. zamówień została poparta dodatkowym materiałem dowodowym przekazanym przez wykonawcę bluz, tj. fakturą VAT, jaką przedsiębiorca Bartosz Szajna wystawił na wykonawcę bluz (nr 211/2009 z dnia 27 lipca 2009 r.) oraz wydrukami z korespondencji e-maliowej z wykonawcą nadruków oraz samą stroną postępowania.

W pierwszej kolejności Prezes UOKiK pragnie podkreślić, iż zgromadzony w niniejszym postępowaniu materiał dowodowy jednoznacznie potwierdził, iż rzeczywistym wykonawcą nadruków na kwestionowanych bluzach była firma „*NORD SUN GRAF*”, co zgodne jest z twierdzeniem strony postępowania. W piśmie z dnia 25 maja 2012 r. strona postępowania

poinformowała bowiem Prezesa UOKiK, iż pełna nazwa przedsiębiorcy, którego wskazała jako wykonawcę nadruków to „NORD SUN GRAF” Jerzy Szajna, Bartosz Szajna z siedzibą w Łodzi. Powyższe okoliczności zaprzeczają jednak wiarygodności wybranego przez stronę wykonawcy nadruków, bowiem w toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluz 46946 wykazano, iż w pomarańczowym nadruku umieszczonym na produktach wykryto obecność ołowiu, który zgodnie z załącznikiem nr 11 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych nie może być stosowany w produktach włókienniczych (sprawozdanie nr 822/AI/385/2011 z dnia 21 września 2011 r.).

Jednocześnie, zdaniem Prezesa UOKiK, w toku niniejszego postępowania jego strona nie udowodniła związku pomiędzy certyfikatami nr ZHXA 048363 oraz nr ZHXA 048134 wystawionymi przez szwajcarski instytut TESTEX AG dla angielskiego przedsiębiorcy FUJIFILM SPECIALITY INK SYSTEMS Ltd a dobrą jakością usług świadczonych przez firmę „NORD SUN GRAF”. Nie przedstawiła bowiem jakichkolwiek dowodów potwierdzających fakt stosowania farb objętych ww. certyfikatami przez firmę „NORD SUN GRAF”. Wskazać należy, iż ww. certyfikaty zostały wydane dla zagranicznego podmiotu, a w treści tych dokumentów nie ma żadnej wzmianki świadczącej o prawie do posługiwania się nimi przez polskiego wykonawcę nadruków. W konsekwencji powyższego stwierdzić należy, iż w toku niniejszego postępowania jego strona nie przedstawiła dowodów, które potwierdzałyby fakt, iż firma „NORD SUN GRAF” stosuje bezpieczne farby. Dodatkowo, w opinii Prezesa UOKiK budzi wątpliwości wiarygodność firmy „NORD SUN GRAF” w kontekście ponownego wprowadzenia na rynek przez stronę produktów zawierających ołów. Należy bowiem wskazać, że w stosunku do strony postępowania toczyło się wcześniej postępowania administracyjne dotyczące ogólnego bezpieczeństwa produktów włókienniczych (sukienek niemowlęcych), zawierających ołów w nadruku (decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/8/2011 z dnia 28 stycznia 2011 r.), a wykonawcą tych nadruków był ww. przedsiębiorca.

Jednocześnie, w piśmie z dnia 25 maja 2012 r. strona postępowania przyznała, iż nie dostrzegła potrzeby weryfikacji bezpieczeństwa bluz, bowiem jej zdaniem certyfikaty nr ZHXA 048363 oraz nr ZHXA 048134 wystawione przez szwajcarski instytut TESTEX AG dla angielskiego przedsiębiorcy FUJIFILM SPECIALITY INK SYSTEMS Ltd były wystarczające, aby uznać bluzy za produkt spełniający wymagania bezpieczeństwa. W opinii Prezesa UOKiK, nawet gdyby przyjąć, że firma „NORD SUN GRAF” rzeczywiście stosowała farby, dla których te certyfikaty zostały wystawione – czego strona postępowania w toku niniejszej sprawy nie dowiodła – to na stronie, jako profesjonalistcie, ciąży obowiązek dołożenia należytej staranności, aby wprowadzane na rynek produkty były bezpieczne. Strona postępowania niesłusznie ograniczyła się jedynie do przyjęcia założenia, że ww. certyfikaty gwarantują bezpieczeństwo produktów, o czym świadczy

sam fakt wykrycia w produktach niedozwolonej substancji chemicznej mimo wykonania nadruków przez przedsiębiorcę, który w opinii strony postępowania był wiarygodny. W opinii Prezesa UOKiK, strona postępowania – jako podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie na rynek bluz i jednocześnie profesjonalista w obrocie - powinna wykazywać większą staranność w zakresie weryfikacji bezpieczeństwa wprowadzanych przez nią na rynek produktów, tak aby nie narażać konsumentów na zagrożenia dla ich życia i zdrowia. W toku postępowania strona przyznała, iż nie dokonała oceny bezpieczeństwa bluz przed wprowadzeniem ich na rynek, gdyż wystarczające były w tym zakresie certyfikaty, o których mowa powyżej. Wykazała zatem - w opinii organu nadzoru - brak staranności w zakresie sprawdzenia bezpieczeństwa firmowanego przez siebie produktu, narażając tym samym najmłodszych użytkowników bluz na realne zagrożenia dla ich życia i zdrowia. Prezes UOKiK pragnie podkreślić, iż zgodnie z art. 10 ust. 4 pkt 1 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, *producent, zachowując należyta staranność, w zakresie prowadzonej działalności, jest zobowiązany podejmować działania odpowiednie do właściwości dostarczanego produktu m.in. umożliwiające uzyskiwanie przez tego producenta wiedzy o zagrożeniach, które produkt może stwarzać (...). Działania te mogą w szczególności polegać na m.in. przeprowadzaniu badań próbek wprowadzonych na rynek produktów, analizowaniu skarg konsumentów oraz, w miarę potrzeby, prowadzeniu rejestru tych skarg oraz bieżącym informowaniu dystrybutorów o prowadzonej w ten sposób kontroli.* Biorąc pod uwagę powyższe przepisy, producent musi podjąć wszelkie działania, aby zapewnić, że produkt wprowadzany przez niego na rynek w normalnych lub przewidywanych okolicznościach nie stanowi zagrożenia dla konsumenta. W tym celu producent winien poprzedzić wprowadzenie na rynek produktu stosownymi badaniami uwzględniającymi najnowsze osiągnięcia wiedzy, a nadto ciąży na nim obowiązek kontroli procesów produkcji. Co więcej, producent ma również obowiązek monitorować rynek, tak by zidentyfikować wszelkie mogące się pojawić w toku użytkowania produktu nieprawidłowości i w razie ujawnienia się niebezpieczeństwa w możliwie jak najkrótszym czasie móc wycofać produkt ze sprzedaży lub podjąć inne stosowne środki zmierzające do zminimalizowania niebezpieczeństwa grożącego konsumentom. Reasumując, w opinii Prezesa UOKiK strona postępowania nie zastosowała się do wymagań ustawy, o których mowa powyżej.

Podstawą do nałożenia przez Prezesa UOKiK kary na stronę postępowania było wprowadzenie na rynek produktu, który nie jest bezpieczny, tj. bluzy 46949. Badania laboratoryjne przeprowadzone przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi jednoznacznie wykazały, iż w nadruku z przodu bluzy znajduje się ołów w ilości 4730 ± 290 mg/kg, co świadczy o niezgodności z załącznikiem nr 11 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 roku

w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych. Zgodnie z tym załącznikiem, ołów i jego związki nie mogą być stosowane w produktach włókienniczych, które mogą potencjalnie pozostawać w bezpośrednim i przedłużonym kontakcie ze skórą człowieka lub mogą być umieszczone w ustach.

Odnosząc się do nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej, należy przypomnieć, iż zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru może, w drodze decyzji, nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100.000 zł za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. Możliwość skorzystania z powyższego środka zależy od spełnienia przesłanek wymienionych w tym przepisie, a zatem ustalenia w toku postępowania dowodowego, że przedsiębiorca będący stroną postępowania jest producentem produktu w rozumieniu ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a produkt ten nie spełnia wymagań bezpieczeństwa. Decyzja o wymierzeniu kary, jak również określenie jej wysokości, należy natomiast do Prezesa UOKiK i odbywa się w ramach tzw. uznania administracyjnego, które daje organowi możliwość wyboru konsekwencji prawnych przy ustalonym w sposób wyczerpujący i szczegółowy stanie faktycznym.

Prezes UOKiK pragnie podkreślić, iż celem postępowania administracyjnego zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/36/2012 z dnia 4 kwietnia 2012 r. było wykonanie ustawowego obowiązku nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za narażenie najmłodszych konsumentów na ryzyko utraty życia lub zdrowia wskutek wprowadzenia na rynek produktów niespełniających ogólnych wymagań bezpieczeństwa, tj. bluz 46949. Należy wskazać, iż strona postępowania nie zanegowała faktu wprowadzenia na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, a zatem jest to okoliczność bezsporna. Ponadto, strona postępowania została uznana za jego producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co również nie zostało przez nią zakwestionowane. Przesłanką do nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jest samo wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. W niniejszej sprawie bezsporne jest również – i nie neguje tego strona postępowania – że produkty będące przedmiotem postępowania nie są bezpieczne, a sama strona – jako podmiot firmujący produkt swoim oznaczeniem – jest odpowiedzialna za te produkty. W niniejszej sprawie nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż wobec strony postępowania było wcześniej prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dotyczące jednocześnie tej samej grupy produktów (decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/8/2011 z dnia 28 stycznia 2011 r. dotycząca sukienek niemowlęcych), w związku z czym tym bardziej powinna być świadoma ciężących na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa.

W opinii organu nadzoru argumenty, na które powołuje się strona postępowania, nie mogą stanowić podstawy uwzględnienia jej żądania, a mianowicie do odstąpienia od wymierzenia kary. Kara pieniężna, o której mowa w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest bowiem nakładana, jak już wskazano powyżej, za samo wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego ogólnych wymagań bezpieczeństwa. Wobec tego okoliczność komu wykonawca bluz zlecił wykonanie nadruków zawierających niedozwolony przez przepisy z zakresu bezpieczeństwa produktów ołów oraz czy zlecenie to było zgodne z zawartą umową ze stroną postępowania, dla ustalenia odpowiedzialności tejże strony – nie ma znaczenia. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Dołożenie należytej staranności, aby wprowadzane na rynek produkty były bezpieczne stanowi obowiązek przedsiębiorcy. Ponadto, na producencie ciąży obowiązek zminimalizowania niebezpieczeństwa wiążącego się z korzystaniem przez konsumenta z danego produktu, co może osiągnąć poprzez m. in. przeprowadzanie badań laboratoryjnych produktów przed ich wprowadzeniem na rynek. W każdym wypadku ocena czy dany produkt jest bezpieczny należy do producenta, który w oparciu o wiedzę naukową, techniczną oraz doświadczenie życiowe powinien przeanalizować potencjalne niebezpieczeństwa związane z wytwarzanym przez niego produktem. Ocena ta winna być zindywidualizowana i powinna uwzględniać również np. skład chemiczny znajdujący się w nadrukach produktu, który wykonał inny przedsiębiorca niż ten, który wprowadza produkt na rynek. Strona postępowania jest bowiem podmiotem, który odpowiada za wprowadzenie produktu na rynek w końcowej i ostatecznej postaci. Należy podkreślić, że z orzecznictwa NSA wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Strona postępowania spełnia kryterium prowadzenia działalności gospodarczej, mimo to swoim zachowaniem polegającym na niedołożeniu należytej staranności, aby zapoznać się z obowiązującymi regulacjami prawnymi dotyczącymi bezpieczeństwa tego typu produktów, wprowadziła na rynek produkt będący zagrożeniem dla zdrowia i życia konsumentów. Nawet ewentualne działanie strony postępowania w dobrej wierze nie może wpłynąć zatem na zmniejszenie nałożonej na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Co do zasady każdy przedsiębiorca w obrocie gospodarczym działa w dobrej wierze, a tylko nieliczni wprowadzają na rynek produkt nie posiadający odpowiednich certyfikatów czy atestów.

W związku z naruszeniem art. 10 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK w decyzji nr DNR-1/36/2012 z dnia 4 kwietnia 2012 r. nałożył na stronę postępowania karę w wysokości 15 000 zł. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż Prezes UOKiK określił wysokość przedmiotowej kary na stosunkowo niskim poziomie, biorąc pod uwagę fakt, iż ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów ustaliła jej maksymalną wysokość jako 100 000 zł. Ponadto, nałożona kara ma oddziaływać nie tylko na stronę postępowania, która została ukarana - a więc sprawić, by w przyszłości przestrzegała ona przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów - ale jej zadaniem jest również prewencyjne oddziaływanie na inne podmioty prowadzące działalność gospodarczą. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uzasadniając wysokość kary pieniężnej wskazał całokształt okoliczności sprawy. W dalszej części uzasadnienia Prezes UOKiK rozwinął to ogólne stwierdzenie wskazując zarówno okoliczności przemawiające na korzyść strony postępowania (działania podjęte przez stronę, brak skarg i reklamacji konsumentów), jak i na jej niekorzyść (profesjonalny charakter działalności, ponowne wprowadzenie na rynek produktu tego samego typu i stwarzającego niedostrzegalne przez konsumenta zagrożenia, przeznaczenia produktu dla najmłodszych konsumentów).

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia, że decyzja nr DNR-1/36/2012 z dnia 4 kwietnia 2012 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylenia.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

PREZES

Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
dr Małgorzata Krasnodębska-Tomkiel

Otrzymuje:

r.pr. XXXXX
Kancelaria Radców Prawnych
XXXX Łódź